

používání a zařízení pro jiné účely nemá takové převahy, aby z toho byla zřejma vůle vlastníková, věnovati nemovitost provozu živnosti. Vymáhající věřitelka právem vystupuje proti opačnému mínění soudu rekursního, pročež dlužno její dovolací rekurs uznati důvodným.

Čís. 3939.

Kterak jest za úpadkového řízení zciziti věci, k nimž jest uplatňováno právo vylučovací.

(Rozh. ze dne 4. června 1924, R I 446/24.)

Komisař úpadku zamítl návrh úpadce, by bylo odloženo zpeněžení úpadkové podstaty, a schválil návrh, by předměty, patřící do úpadkové podstaty, byly prodány Šimonu B-ovi za 7000 Kč z volné ruky. Rekursní soud zrušil napadené usnesení a uložil komisaři úpadku, by po pravomoci usnesení dále jednal a nové usnesení vynesl. Důvody: Zpeněžení věcí, do úpadkové podstaty patřících, z pravidla státi se musí soudním prodejem (§ 119 konk. ř.), od čehož přípustna jest jen tehdy úchylnka, když by jinaký způsob zpeněžení byl výhodnějším. Pokud se tkne věcí, ohledně jichž se uplatňují práva oddělovací, mohou tyto bez svolení oprávněných toliko dle předpisů exekučního řádu býti zcizeny; jinaký způsob zpeněžení jest se svolením komisaře úpadku dle Šu 120 (2) konk. ř. přípustným jen tehdy, když jest jisto, že věřitelé, mající právo na oddělení, pokud k zcizení věcí nesvolili, budou z plna z výtěžku uspokojeni. Napadené usnesení neobsahuje zjištění, že navrhovaný správce úpadkové podstaty prodej věcí, do úpadkové podstaty náležejících, z volné ruky jest výhodnějším než prodej soudní. Dále neobsahuje napadené usnesení zjištění, že věřitelé, mající právo na oddělení, souhlasili s prodejem věcí z volné ruky, a že, pokud nesouhlasili, výtěžkem budou kryti. Za tohoto stavu věci nemá soud rekursní možnost, posouditi, zda napadené usnesení hoví zákonu, zejména ustanovení Šu 119 konk. ř. a Šu 120 (2) konk. ř. a jest proto nutno, aby komisař úpadku v dalším řízení ještě vyšetřil a zjistil, zda navrhovaný prodej věcí, do úpadkové podstaty patřících, jest výhodnějším, než soudní prodej, a dále zjistil, zda jsou zde předpoklady Šu 120 (2) konk. ř.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

Rozhodnutí rekursního soudu zakládá se na Šu 119 a na druhém odstavci Šu 120 konk. ř. a jest náležitě odůvodněno; vývody dovolacího rekursu nejsou způsobilé, by odůvodnění tohoto rozhodnutí vyvrátily. Zda prodej věcí, do úpadkové podstaty náležejících, z volné ruky Šimonu B-ovi za 7000 Kč byl by výhodnějším než prodej soudní, není spolehlivě zjištěno a třeba jest v této příčině dalšího šetření, jak to jest v odůvodnění usnesení rekursního soudu uvedeno. Správce úpadkové podstaty odůvodňuje své opačné mínění poukazem na nároky třetích

osob na vyloučení nejpodstatnějších částí aktiv úpadkové podstaty, ale sám prohlašuje, že nároků těchto neuznává, a soudně není dosud o nich rozhodnuto; závazek stavitele Šimona B-a, že nevyřízenou otázku vlastnictví dotyčných věcí přejímá na své nebezpečí, nemůže sám o sobě vésti k úsudku, že prodej věcí z volné ruky Šimonu B-ovi jest výhodnějším, než prodej soudní, a to i proto, poněvadž některé z osob, uplatňujících nárok na vyloučení, výslovně prohlásily, že s prodejem Šimonu B-ovi nesouhlasí. Které věci z úpadkové podstaty mohou býti s úspěchem učiněny předmětem soudního prodeje a zdali by výtěžek tohoto soudního prodeje stačil ke krytí nákladu řízení prodejového, nelze toho času říci, neboť není pro to spolehlivých skutkových zjištění. Okolnost, že správce úpadkové podstaty nepojímá, jak uvedeno v dovolacím rekursu, nabídku firmy U. vážně, nestačí k tomu, aby soud nevzal tuto nabídku v úvahu. Pokud správce úpadkové podstaty v dovolacím rekursu tvrdí, že všechna zástavní práva zanikla vyhlášením úpadku a že tedy není zde věřitelů, na které se vztahuje druhý odstavec Šu 120 konk. ř., má patrně na mysli ustanovení Šu 12 konk. ř.; ale zjištěno není, zda všech zástavních práv bylo, jak tento § 12 předpokládá, nabyto *e x e k u c í*, a to v posledních 60 dnech před vyhlášením úpadku, zda jde o případy podle prvního odstavce Šu 12 vyr. ř. a druhého odstavce Šu 2 konk. ř. Rekursním soudem nařízeného doplnění šetření je tudíž třeba, by mohlo býti řádně rozhodnuto o otázce prodeje věcí Šimonu B-ovi z volné ruky. Zdali prutah, který vzejde tímto doplněním, bude mít pro úpadkovou podstatu nepříznivé následky, jak správce úpadkové podstaty se obává, nemůže mít vliv na rozhodnutí o dovolacím rekursu, nýbrž může býti toliko důvodem pro všemožné urychlení potřebného dalšího šetření a nového soudního rozhodnutí na základě doplněného řízení.

Čís. 3940.

Usnesení v exekučním řízení, jimiž byly určeny útraty exekučního řízení, jsou exekučními tituly ve smyslu Šu 1 čís. 1 ex. ř., třebas v nich nebylo dlužníku nařízeno zaplatiti je vymáhajícímu věřiteli do určité lhůty pod důhonem práva.

(Rozh. ze dne 4. června 1924, R I 449/24.)

Soud první stolice povolil exekuci na základě usnesení, jimiž byly v předchozím exekučním řízení upraveny vymáhajícímu věřiteli útraty. Rekursní soud exekuční návrh zamítl. Důvody: Usnesení, jichž se dovolává vymáhající strana jakožto exekučních titulů, byla vydána v exekuční věci, týkající se nucené dražby chalupy, a neobsahují soudních nařízení, aby povinná strana zaplatila straně vymáhající částky tam uvedené do určité lhůty, nýbrž upravují pouze náklady onoho exekučního řízení dle jednotlivých jeho oddílů a zjednávají tím podklad pro konečné vyúčtování vymáhající strany při rozvrhu nejvyššího podání, jež tvoří úhradu pro ukojení jejího nároku. Nejde tudíž o exekuční tituly podle Šu 1 ex. ř., jež by mohly tvořiti podklad usnesení exekuci povolujícího.

Nejvyšší soud obnovil usnesení prvního soudu.